

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

suomi

فنلندي

كَيْفِيَّةُ صَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Profeetan ﷺ rukoustapa

Arvostettu Shaykh
Abdul-Aziz bin Abdullah bin Baz

كَيْفِيَّةُ صَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Profeetan ﷺ rukoustapa

لِفَضِيلَةِ الشَّيْخِ الْعَلَامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
عَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ

Arvostettu Shaykh
Abdul-Aziz bin Abdullah bin Baz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Profeetan ﷺ rukoustapa

Allahin, Armeliaan Armahtajan nimeen

Ylistys yksin Allahille. Allahin siunaus ja rauha olkoon Hänen palvelijansa ja sanansaattajansa, Profeettamme Muhammadia - sekä hänen perheensä ja kaikkien hänen kumppaneiden yllä.

Tässä on tiiviisti koottuna teksti Profeetan ﷺ rukoustavasta. Halusin esittää sen jokaiselle muslimille, miehelle ja naiselle, jotta jokainen, joka niihin perehtyy, ponnistelisi ottamaan hänet esikuvakseen tässä asiassa; sillä hän ﷺ sanoi:

(صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي).

“Rukoilkaa, kuten olette nähneet minun rukoilevan.”¹ Seuraavassa lukijalle tarkemmin avattuna:

1. Hän suorittaa rukouspesun (wudhun) perusteellisesti; mikä tarkoittaa, että hän tekee sen niin kuin Allah on käsenyt, noudattaen Hänen, Kunniallisen ja Korkeimman, sanaa:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى

¹ Al-Bukhari (605).

الْمَرَافِقِ وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ... ﴿٦﴾

Uskovaiset, noustessanne rukoilemaan, peskää kasvonne kätenne kyynärpäitä myöten, pyyhkikää päänne ja peskää jalkanne nilkkoja myöten. ... [al-Maidah: 6] Jae.

Ja Profeetta ﷺ sanoi:

(لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طُهُورٍ).

Rukousta ei hyväksytä ilman rituaalista puhtautta.¹

Ja Profeetta ﷺ sanoi sille, joka suoritti rukouksensa huonosti:

(إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ، فَاَسْبِغِ الوُضُوءَ).

(Kun nouset rukoukseen, suorita rukouspesu (wudhu) perusteellisesti.)²

2. Rukoilija suuntautuu (rukoussuuntana) qiblaa kohti, joka on Kaaba - oli hän missä tahansa. Rukoilija tekee aikomuksen sydämessään suorittaa sen rukouksen, jonka hän tahtoo, olipa se pakollinen (fard) tai vapaaehtoinen lisärukous (naafil). Hän ei lausu kielellään aikomusta (niyya), sillä kielellä lausuminen ei ole säädetty asia, vaan ei hyväksytty uudistus uskonnossa (bid'a). Profeetta ﷺ ja hänen seuralaisensa (Allah olkoon heihin

¹ Tämän raportoi Muslim (224) hänen autenttisessa kokoelmassaan.

² Sahih Bukhari (5782).

tyytyväinen) eivät lausuneet aikomusta. Jos rukoilija johtaa rukousta (imaami) tai rukoilee yksin, hän asettaa eteensä suojan (sutra, jotta kukaan ei kävele hänen edestä rukouksen aikana), jota kohti hän rukoilee. Rukoussuuntaan (qibla) kääntyminen on rukouksen (hyväksymisen) ehto, paitsi tietyissä poikkeustapauksissa, jotka ovat tunnettuja ja selitetyjä oppineiden kirjoissa.

3. Hän lausuu Rukouksen aloitustakbiir (takbiirat-ul-ihraam) sanoen: “Allahu Akbar”, suunnaten katseensa maahan; siihen kohtaan, johon hän kumartuessaan asettuu.

4. Lausuessaan tämän takbiirin, hän nostaa kätensä olkapäiden tai korvien tasolle.

5. Käsien asettaminen rintakehälle, oikea käsi vasemman kämmenen, ranteen ja kyynärvarren päälle; sillä se on vahvistettu Profeetalta ﷺ.

6. On sunna, että tässä kohtaa luetaan (rukouksen) Avauksen du'a eli pyyntörukous:

(اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ، كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ).

Allahumma bää'id bäinii wä bäinä khataajääjä, kämää bää'ädttä bäinä-l-mäshriqi wäl-mäghribi. Allahumma naqqinii minäl-khatääjä kämää junaqqa thawbul-abjadu minäddänäsi. Allahumma

ighsil khataajääjä bil-mää-i, wättäl-gi wäl-bäradi (Allah, loitonna minun ja syntejäni välinen etäisyys, niin kuin olet loitontanut idän lännestä. Allah, puhdista minut synneistäni niin kuin valkoinen vaate puhdistetaan liasta. Oi Allah, pese syntini vedellä, lumella ja rakeilla).¹

Halutessaan rukoilija voi sanoa sen sijaan:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا عَزِّكَ.)

“Subhäänäkä Allahumma wä bi hämdikä, wä täbäärakä ismukä, wä tä’älää jäd-dukä, wä lää iläähä ghäirukä (Täydellinen olet Sinä, oi Allah -kaukana virheistä, ja kaikki ylistys ja kunnia kuuluu Sinulle. Siunattu on Sinun Nimesi, ja Ylevä on Sinun Majesteettisuutesi, eikä ole muuta palvomisen arvoista jumalaa kuin Sinä).”² Ja jos hän lausuu jotakin muuta Profeetalta ﷺ vahvistetuista avausrukouksista, siinä ei ole mitään moitittavaa; parempi on, että hän tekee vaihtelevasti eri tapojen mukaan, sillä se on lähempänä Profeetan esimerkin seuraamista. Näiden jälkeen rukouksessa lausutaan: ’Ä’uudhu billäahi minas-shäitaani-r-rajiim (Turvaudun Allahiin kirotulta Saatanalta), Bismillaahi-r-Rahmaani-r-Rahiim (Allahin, Armeliaan, Armahtajan nimeen). Sitten luetaan Al-Faatiha suuran, sillä hän ﷺ sanoi:

¹ Sahih Bukhari (744) ja Sahih Muslim (598).

² Sahih Muslim (399).

(لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ).

(Se, joka ei lue al-Faatihan suuraa, hänen rukoustaan ei hyväksytä¹. Hän lausuu sen (Al-Faatihan) jälkeen "Aamiin" ääneen niissä rukouksissa, joissa (Koraania) resitoidaan ääneen ja hiljaa niissä rukouksissa, joissa resitointi on hiljaista (kuitenkin niin, että hän lausuu sen äänellä, jonka hän itse kuulee). Sitten hän lukee Koraanista sen, minkä hän osaa ja haluaa. On suotaisempaa lukea Dhuhur-, 'Asr- ja 'Isha-rukouksissa al-Mufassalin (lyhyt- ja selkeäjakoiset suurat, jotka ulottuvat Qāf-suurasta Koraanin loppuun) keskiosista; Fajr-rukouksessa sen pitkistä osista ja Maghrib-rukouksessa toisinaan sen pitkistä ja toisinaan sen lyhyistä osista, noudattaen aihetta koskevia haditheja.

7. Hän kumartuu lausuen ylistyksen (takbiirin), nostaen kätensä olkapäidensä tai korviensa tasolle, pitäen päänsä samalla tasolla selkänsä kanssa (sen jatkeena), asettaen kätensä polvilleen sormet harallaan. Hän on tyyni kumarruksessaan (ruku'issa) ja sanoo: "Subhäänä Rabbijäl-'Äthiim". Tämä on paras lausua kolmesti tai useammin ja on suositeltavaa lausua lisäksi:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي).

¹ Sahih Bukhari (756).

Subhäänä-ka-llahumma wä bi hämdikä, Allahumma ighfir lii (Täydellinen olet Sinä, oi Allah - kaukana virheistä ja kaikki ylistys ja kunnia kuuluu Sinulle. Oi Allah, anna minulle anteeksi).¹

8. Hän nostaa päänsä kumarruksesta (rukou'ista), nostaen kätensä olkapäiden tai korvien tasolle, lausuen: (Allah kuulee sen, joka ylistää Häntä) Mikäli hän toimii imaamina tai rukoilee yksin, sanoo hän seisoessaan:

(رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ مِلْءَ السَّمَوَاتِ وَمِلْءَ الْأَرْضِ،
وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ).

)Valtiaamme, Sinulle kuuluu paljon hyvää ja siunattua ylistystä, joka täyttää taivaat ja maan ja täyttää kaiken muun, minkä tahdot sen jälkeen.²

Mikäli hän on seuraaja, sanoo hän kumarruksesta noustessaan: “Rabbänää wä läkäl-hämd...” loppuun saakka. Ja jos imaami, seuraajaa tai yksin rukoileva lisää tämän jälkeen:

(أَهْلَ الْقَنَاءِ وَالْمُجِدِّ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدٌ: اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا
أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ).

Ählä-th-thanää'i wäl-mäjdi, ahaqqu mä qäälä-l-'abdu, wä kullunää läkä 'abd: Allahumma lää mäni'a limää a'taitä, wä lää mu'tiiä limää mänä'tä, wä lää

¹ Sahih Bukhari (817) ja Sahih Muslim (484).

² Sahih Bukhari (711) ja Sahih Muslim (598).

jänfa'u dhä-l-jäd-di minkä-l-jäddu (Oi ylistyksen ja kunnian Haltija; oikeinta, mitä palvelija voi sanoa, ja me kaikki olemme Sinun palvelijoitasi: Oi Allah, kukaan ei voi estää sitä, mitä Sinä annat, eikä kukaan voi antaa sitä, minkä Sinä estät. Ketään ei hyödytä se mitä hänellä on, menestys on sinun suoma, jonka annat sellaiselle joka tottelee Sinua ja tekee hyvää)."¹ Se on hyvä (hasan), sillä se on vahvistettu häneltä.

On suositeltavaa, että imaami, seurassa rukoileva tai yksin rukoileva asettaa kätensä rintakehälle, kuten seisoessaan ennen kumarrusta, sillä siitä on olemassa vahvistettu todiste Profeetalta ﷺ Wa'il ibn Hujrin ja Sahl ibn Sa'din — Allah olkoon heihin molempiin tyytyväinen — haditheissa.

9. Rukoilija kumartuu maahan lausuen takbiirin. Hän laskeutuu maahan polvillensa ennen käsiään, jos se on hänelle mahdollista. Jos se tuottaa hänelle vaikeuksia, hän laskee kätensä ennen polviaan. Rukoilija varmistaa, että hänen varpaansa ja kätensä sormet osoittavat qiblaa kohti, pitäen sormia suorassa ja kiinni toisissaan. Kumarruksen aikana seuraavat seitsemän jäsentä koskettavat maata: otsa yhdessä nenän kanssa, kädet, polvet ja jalkojen varpaiden alapuolet. Hän lausuu:

¹ Muslim (477).

“Subhäänä Rabbiyäl-ä’lää”. On sunnan mukaista lausua se kolme kertaa tai useammin ja on suositeltavaa, että hän lausuu lisäksi:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي).

Subhäänäkä Allahumma Rabbänä wä bihämдикä, Allahumma ighfir lii (Allah, täydellisyys ja ylistys on sinun, anna minulle anteeksi). Ja hänen tulisi tehdä paljon rukouspyyntöjä, sillä Profeetta ﷺ on sanonut:

(أَمَّا الرُّكُوعُ، فَعَظَّمُوا فِيهِ الرَّبَّ، وَأَمَّا السُّجُودُ، فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَمِينٌ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ).

"Kumarruksessa (rukuu'ssa) ylistäkää Herran mahtavuutta ja maahankumarruksessa (sujuudissa) rukoilkaa hartaasti, sillä on todennäköistä, että teidän rukouksiinne vastataan.¹

Hän pyytää Herraltaan sitä hyvää, mitä tässä elämässä ja Tuonpuoleisessa on. Huolimatta siitä onko rukous pakollinen tai vapaaehtoinen, hän pitää käsivartensa erillään kyljistään, vatsansa erillään reisistään ja reitensä erillään sääristään sekä kohottaa käsivartensa irti maasta, profeetta ﷺ:n sanojen mukaisesti:

(اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ، وَلَا يَبْسُطْ أَحَدُكُمْ ذِرَاعَيْهِ انْبِسَاطَ الْكَلْبِ).

(Asennoitukaa oikein maahankumarruksessa,

¹ Tämän raportoi Muslim (479).

älköön kukaan teistä levittäkö käsivarsiaan maahan koiran tavoin)¹.

10. Rukoilija nostaa päänsä lausuen takbiirin, istuu vasemman jalkansa (jalkapohjan) päällä, nostaa oikean kantapään pystysuuntaisesti, asettaa kätensä reisilleen ja polvilleen ja sanoo:

(رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَاجْبُرْنِي).

Rabbi-ghfir lii wärhämni wähdini wärzuqni wä 'ääfini wäjburni (Oi Herrani, anna minulle anteeksi, armahda minua, johdata minua, anna minulle elantoa, suo minulle hyvinvointia ja korjaa puutteeni)."² Rukoilija istuu rauhallisesti saavuttaen tyyneyden tunteen.

11. Rukoilija suorittaa toisen kumarruksen lausumalla takbiirin ja tekee siinä samoin kuin ensimmäisessä kumarruksessa.

12. Rukoilija nostaa päänsä lausuen takbiirin ja istuu lyhyen istunnan, kuten istutaan kahden maahan kumarruksen välissä. Tätä kutsutaan levähdysistunnoksi (jalsat al-istiraahah). Tämä on sunna, jonka jättämisestä ei aiheudu haittaa. Tähän ei myöskään sisälly erityistä lausuntaa eikä pyyntörukousta. Sen jälkeen hän nousee seisomaan toiseen rak'aan tukeutuen polviinsa, jos se on mahdollista; ja jos se on vaikeaa, tukeutuen

¹ Al-Bukhari (788) ja Muslim (493).

² At-Tirmidhi (284), Abu Dawud (850), Ibn Majah (898).

maahan. Sitten rukoilija resitoi al-Faatihan ja al-Faatihan jälkeen hän lukee Koraanista sen, mikä hänelle on mahdollista. Sen jälkeen hän toimii kuten toimi ensimmäisessä rak'assa.

13. Jos rukous on kaksiosainen – eli kaksi rukousosiota – kuten aamun (fajr), perjantain (jumu'ah) ja kahden iid juhlan rukous, hän jää toisen maahankumarruksen (sujuud) jälkeen istumaan, levittäen vasemman jalkansa, istuen sen päälle ja nostaen oikean jalkansa kantapäähän pystyyn.

Hän asettaa oikean kätensä oikean reitensä päälle, puristaen kaikki sormensa paitsi etusormen; osoittaen sitä (rukoussuuntaan) viittauksena yksijumalaisuuteen. Jos hän koukistaa oikean kätensä pikkusormen ja nimettömän, muodostaa peukalolla ja keskisormella renkaan ja osoittaa etusormella, se on hyvä; sillä molemmat tavat on vahvistettu Profeetalta ﷺ. Parempi on, että hän tekee toisinaan molemmilla tavoilla. Hän asettaa vasemman kätensä vasemmalle reidelleen ja polvelleen. Sitten hän lukee tashahhud'in tässä istunnossa seuraavasti:

(التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ).

Ättähijäätu lilläähi, wäs-salawäätu wä-tajjibäät.
Äs-säläämu aleikä äjjuhän-näbijju wä
rähmätullaahi wä bäräkäätuh. Äs-säläämu aleinää
wä alää ibäädil-läähis-saalihiin. Äshädu än lää
iläähä illäl-lääh, wä äshädu ännä Muhämmädän
äbduhu wä rasuuluh.

Kaikki ylistykset, rukoukset ja hyvä kuuluu
Allahille. Rauha olkoon ylläsi, oi Profeetta, sekä
Allahin armo ja siunaukset. Rauha olkoon meidän
yllämme sekä Allahin hurskaiden palvelijoiden yllä.
Todistan, ettei ole muuta oikeata jumalaa kuin
Allah ja todistan, että Muhammad on Hänen
palvelijansa ja Sanansaattajansa.

Sen jälkeen hän lausuu:

(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛
إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ
إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ).

“Allahumma salli ’älää Muhämmäd wä ’älää ääli
Muhammad (Allah, siunaa Muhämmädiä ja
Muhämmädin perhettä).

Kämää salläitä ’älää Ibraahiimä wa ’älää ääli
Ibraahiim (kuten olet siunannut Aabrahamia ja
Aabrahamin perhettä).

Innäkä Hämiidun Mäjiid (Totisesti, Sinä olet
ylistetty, kunniakkain).

Wa bäärik 'älää Muhammad wä 'älää ääli Muhämmad (Allah, siunaa Muhämmädiä ja Muhämmädin perhettä),

kämää bääriktä 'älää Ibraahiimä wä 'älää ääli Ibraahiim (kuten siunasit Aabrahamia ja Aabrahamin perhettä).

Innäkä Hämiidun Mäjiid (Totisesti, Sinä olet ylistetty, kunniakkain).”¹

Sen jälkeen rukoilija pyytää Allahilta turvaa neljää asiaa vastaan sanoen:

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ).

Allah, haen Sinun turvaasi helvetin ja haudan rangaistusta vastaan, elämän ja kuoleman koettelemuksia vastaan sekä väärän Messiaan, al-Dajjalin koettelemuksen pahuutta vastaan.²

Sitten hän pyytää haluamaansa sekä tämän - että Tuonpuoleisen osalta. Jos hän rukoilee vanhempiensa tai muiden muslimien puolesta, siinä ei ole mitään moitittavaa, olipa rukous pakollinen tai vapaaehtoinen. Tämä perustuu profeetan ﷺ yleiseen sanomaan, Ibn Mas'udin - Allah olkoon tyytyväinen häneen - ilmoittamassa hadithissa, jossa hän opetti hänelle tashahhudin:

¹ Sahih Bukhari (797) ja Sahih Muslim (402).

² Al-Bukhari (1311) ja Muslim (588).

(ثُمَّ لِيَتَّخِذَ مِنَ الدُّعَاءِ بَعْدَ أَعْجَبِهِ إِلَيْهِ فَيَدْعُو).

Sen jälkeen hän voi valita ja lausua pyyntörukouksista sen, mikä häntä eniten miellyttää.¹ Perimätiedon toisessa sanamuodossa sanotaan:

(ثُمَّ لِيَخْتَرُ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ).

Sen jälkeen hän voi valita pyyntörukouksista haluamansa ja rukoilla tarpeensa mukaan.²

Tähän sisältyy kaikki, mikä on palvelijalle hyödyksi tässä maailmassa ja Tuonpuoleisessa. Sitten hän lausuu salaam tervehdyksen kääntäen päänsä oikealle ja vasemmalle puolelleen sanoen: "Äs-säläämu aleikum wä rähmätul-lahi wä bäräkäätuhu." Oikealle: Rauha olkoon teidän yllänne ja Allahin armo, Vasemmalle: Rauha olkoon teidän yllänne ja Allahin armo."

14. Jos rukous on kolmerak'ainen, kuten auringonlaskun (maghribin) rukous, tai nelirak'ainen, kuten keskipäivän (dhuhrin), iltapäivän ('asrin) ja yön ('ishan) rukous, hän lukee edellä mainitun tashahhud-lausunnon ja lähettää rukoukset profeetan ﷺ ylle. Sen jälkeen hän nousee seisomaan tukeutuen polviinsa, nostaen kätensä olkapäittänsä tai korviensa tasolle ja lausuen:

¹ An-Nasa'i (1298).

² Sahih Muslim (402).

Allahu Akbar. Hän asettaa kätensä rinnalleen, kuten edellä mainittiin, ja lukee ainoastaan al-Faatihan. Ja jos hän lukee kolmannessa ja neljännessä rukousosassa keskipäivän (dhuhrin) rukouksessa ajoittain jotain al-Faatihan lisäksi, se ei haittaa, sillä siitä on vahvistettu todiste profeetan ﷺ hadithista, jonka on kertonut Abu Sa’iid – Allah olkoon tyytyväinen häneen. Jos rukoilija jättää profeetan ﷺ ylle rukousten lähettämisen ensimmäisen tashahhudin jälkeen, se ei haittaa; sillä se on suositeltu eikä pakollinen ensimmäisessä tashahhudissa. Sitten hän lausuu tashahhudlausunnon maghribin kolmannen jälkeen ja neljännen jälkeen dhuhrin, ‘asrin ja ‘ishan rukouksissa, kuten edellä kaksirak’aisessa rukouksessa. Sen jälkeen hän tekee salaam tervehdyksen oikealleen ja vasemmalleen. (Itse rukous päättyy tähän) Tämän jälkeen hän pyytää Allahilta anteeksi kolme kertaa, ja sanoo sitten:

(اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ).

Allah, Sinä olet virheetön, ja Sinulta yksin voi toivoa suojaa virheistä. Olet runsas hyvydessäsi ja Sinulle kuuluu majesteetti ja jalous¹ Mikäli henkilö johtaa toisia rukouksessa imaamina, hän sanoo ennen kääntymistään rukoilijoiden suuntaan:

¹ Tämän raportoi Muslim (591).

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ دَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ التَّعَمُّةُ وَلَهُ الْقَضَلُ، وَلَهُ النَّتَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ).

Ei ole muuta oikeaa jumalaa kuin yksin Allah, Hänellä ei ole kumppania. Hänelle kuuluu valtakunta ja kaikki ylistykset ja Hän on kaikkeen kykenevä.

Ei ole kykyä eikä voimaa paitsi Allahin avulla. Allah, ei ole estäjä sille, mitä Sinä annat, eikä ole antajaa sille, mitä Sinä estät. Maallinen onni tai korkea asema ei hyödytä sen omistajaa Sinun edessäsi. Ei ole muuta oikeaa jumalaa kuin Allah, emmekä palvo ketään muuta kuin Häntä.

Hänelle kuuluu siunaus ja Hänelle kuuluu erityinen suosio, ja Hänelle kuuluu kaunis ylistys. Ei ole muuta oikeaa jumalaa kuin Allah, omistaen Hänelle uskonnon vilpittömästi, vaikka uskottomat sitä vastustaisivat¹.

Ja hän lausuu ”Subhäänallaah” (Miten virheetön ja täydellinen Allah onkaan) kolmekymmentäkolme kertaa, ”äl-hämdu li-llähi” (Ylistys Allahille) saman verran ja ”Allaahu äkbär” (Allah on suurin) saman verran. Täydentääkseen lausuman sataan, hän sanoo: ”Lää iläähä ill-Allaahu

¹ Sahih Muslim (402).

wähdähu lāā shāriikā lāh, lähu-l-mulk, wā lähu-l-hämdu wā huwā 'älāā kulli shāi-in Qadiir.” (Ei ole muuta oikeaa jumalaa kuin Allah yksin, hänellä ei ole kumppania. Hänelle kuuluu valta ja ylistys ja Hän on kaikkeen kykenevä. Hän lukee myös al-Kursin jakeen, sekä suurat al-Ikhlās, al-Falaq ja an-Nās jokaisen rukouksen jälkeen. On suositeltavaa lukea nämä kolme suuraa kolme kertaa Fajr- ja Maghrib-rukousten jälkeen, sillä ne on kuvattu Profeetalta ﷺ välittyneistä haditheistä. Kaikki nämä muistamiset ovat sunnaa eivätkä pakollisia.

On suositeltavaa jokaiselle muslimimiehelle ja naiselle rukoilla ennen keskipäivän (Duhurin) rukousta neljä rak'aa ja sen jälkeen kaksi, auringonlaskun (Maghribin) rukouksen jälkeen kaksi, yön ('Ishan) rukouksen jälkeen kaksi sekä ennen aamunkoiton (Fajrin) rukousta kaksi; yhteensä kaksitoista rukousosiota. Näitä rukousosioita kutsutaan Ar-rawaatibiksi, sillä Profeetta ﷺ piti niistä johdonmukaisesti kiinni ollessaan kotona. Ollessaan matkalla hän jätti ne, lukuun ottamatta Fajrin sunnaa ja Witr-rukousta, sillä Profeetta ﷺ piti kiinni näistä kahdesta ollessaan kotona että matkalla. Parempi on, että nämä säännölliset sunnat ja witr rukoillaan kotona; mutta jos ne rukoillaan moskeijassa, se ei haittaa. Näin siksi, että Profeetta ﷺ on sanonut:

(أَفْضَلُ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ، إِلَّا الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ).

"Ihmisen paras rukous on hänen talossaan, paitsi pakolliset rukoukset"¹.

Ja näiden ra'kujen säännöllinen suorittaminen on yksi Paratiisiin pääsemisen syistä, koska Profeetta ﷺ sanoi:

(مَنْ صَلَّى عَشْرَةَ رُكْعَةٍ فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، بُنِيَ لَهُ بِهِنَّ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ).

"Joka suorittaa kaksitoista rukousosiota yhden vuorokauden aikana, hänelle rakennetaan niiden ansiosta talo Paratiisissa."²

Ja jos hän rukoilee neljä rak'aa ennen iltapäivän ('Asrin) rukousta, kaksi ennen auringonlaskun (Maghribin) rukousta ja kaksi ennen yön ('Ishan) rukousta, se on hyvä; sillä Profeetalta ﷺ on raportoitu autenttinen hadith, joka osoittaa tämän. Ja jos hän rukoilee neljä (rukousosiota) keskipäivän (Dhuhrin) rukouksen jälkeen ja neljä ennen sitä, se on hyvä; kuten hän ﷺ on sanonut:

(مَنْ حَافِظٌ عَلَى أَرْبَعِ رُكْعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَى النَّارِ).

"Se, joka säännöllisesti rukoilee neljä rukousyksikköä ennen Dhuhr-rukousta ja neljä sen jälkeen, Allah tekee helvetin hänelle kielletyksi."³ Hän lisää edellä mainittuihin ar-rawaatib sunnah-

¹ Sahih Bukhari (6860).

² Muslim (728).

³ Ahmad (25547), At-Tirmidhi (393) ja Abu Dawud (1077).

rukouksiin kaksi rak'aa keskipäivän (Dhuhrin) rukouksen jälkeen; sillä ar-rawaatib sunnah-rukouksiin kuuluu neljä ennen sitä ja kaksi sen jälkeen. Jos hän lisää kaksi sen jälkeen, toteutuu se, mikä mainittiin Umm Habibiin (Allah olkoon tyytyväinen häneen) hadithissa.

Ja menestys tulee Allahilta. Ylistys yksin Allahille. Allahin siunaus ja rauha olkoon Hänen palvelijansa ja sanansaattajansa, Profeettamme Muhammad ibn Abdillahin - sekä hänen perheensä, kumppaneiden ja kaikkien hänen seuralaistensa yllä, tuomiopäivään asti.

رسالة الحجرتين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

